

צל"ש

לעורך והמגיש החדש של מוקד סוכיה סער עבור התוכנית על מצבה הפנימי של תנועת החרות (יום רביעי 4.10). בהזמנת שר הקליטה ד"ר לוי

עורך סער צחור

לדיון, הצליח סער להכניס בו היבט מברר ומצחיק, שעמד בסתירה מוחלטת לרצינות תם של שני המתדיינים האחרים, שמואל כץ וחי"כ מיכאל דקל-דייקסל.

צל"ג

לאחראים על הביזיון, שהתעלה אפיי לו על הביזיונות הרגילים של תוכניות הבידור בטלוויזיה הישראלית. התוכנית בוחבה צור (יום שני 2.10), המפיק ישראל ווינר והבמאי אנטוניו סדאה. צופי הטלוויזיה כבר התרגלו לתוכניות בידור אינפנטיליות, אולם זו עלתה על כולם ועשתה עוול גורא לאמן, הניצב בשורה הראשונה של אמני הבידור בישראל.

המישפט שלא התקיים

לפני מיספר שבועות נערך דיון במישר רד המישפטים בירושלים. שר המישפטים שמואל תמיר, היועץ המישפטי למר שלה ופרקליט המדינה גבריאל (גבי) בך, דנו בשאלה אם על המדינה להעמיד לדיון את אורי דיוויס ואת השרדן המושר עה דויד (דודו) ווינר בהאשמת הסתה.

למרות שבדיון התברר כי יש בסיס מישפטי להגשת תביעות נגדם, ניבהל אפיי לו תמיר מהרעיון של נקיטת אמצעים מישפטיים נגד עיתונאי, ובסופו של דבר הוחלט שלא להעמיד את השניים לדיון ולשמור בסוד את עצם קיום הישיבה.

יחסים או אמת

עד כמה שזה נשמע תמוה, מסתבר כי הפירסומים על הלחץ שמפעיל משרד החוץ על רשות השידור, שלא להקרין את הסרט על השואה הארמנית, חריף הרבה יותר מאשר פורסם. יעל ורר, מי שעומדת מטעם משרד החוץ בקשר עם רשות השידור בעניין זה, טענה לא מכבר כי למשרד החוץ ידוע ממקורות מהימנים, שאיום ממשלת תור-כיה בדבר ניתוק היחסים הדיפלומטיים עם ישראל, אם הסרט ישודר, הוא איום אמיתי, ולא איום סרק.

אולם ברשות השידור מתקשים לקבל את הערכות ורר, אשר היתה תקופה ארוכה פורשנית ברדיו. לרבים זכור שידור הפרי-שנות שלה לאחר התפטרותו של הנשיא זמאל עבד-אל-נאצר, בעיקבות מיל-חמתי-שתי-הימים. אז שיכנעה ורר בכי שרון רב, כי התפטרותו של נאצר היא סופית. מיספר שעות לאחר מכן, חזר בו נאצר מהתפטרותו.

הרב ומיספר הטלפון

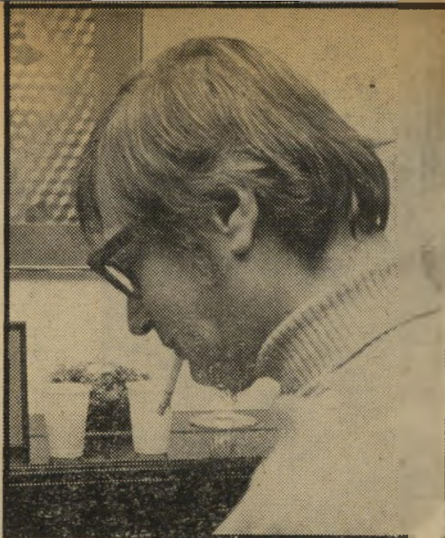
סיפור קטן, שהופיע בשבוע שעבר מעל עמודי העולם הזה (2144) גרם צרות רבות לרב ישראל דאי.

לאו השתתף בשידור עלי כותרת. אחרי השידור אמרה לו רכות מערכת התוכנית, לרד ברמן, ששני אנשים טילפנו במהלך השידור, השאירו מיספר-טלפון וביקשו שיתקשר עימם. השניים: חי"כ דוב שיי לנסקי, איש שמירוב של הליכוד, והעיתור-נאייהמפגין שמואלי.

לאו התלוצץ: "זה הכל? אז תני לי גם את מיספר הטלפון שלך!" ברמן סיפרה את הדבר כבדיחה, וכך גם הודפס בעיתון, תחת הכותרת היתור-לית "הרומנים של ורד ברמן". אולם יש חוגים דתיים, שאינם מבינים הומור. אלה החלו מתייחסים אל הסיפור בכל הרצינות, האשימו את לאו בכך שהוא אוהז בידי

דובר עמירב

מנהל פינסקר

חרס על הרדיו

רציניים. כפי שנכתב במדור זה בשבוע שעבר החליט סמנכ"ל רשות השידור שלמה עבאדי לפטר את הרשטיג, ולהציב במקומו פקידה ממחלקת החשבו-נות. נטולת השכלה וידע המתאימים ל-תפקיד.

מחאותיו של דובר הרשות משה עמי-רב לא עזרו, ועל הרשטיג, יהיה לעזוב את משרתה בסוף החודש, אלא אם כן יקבל משהו ברשות שכל.

עמירב הודיע לעבאדי ולמנכ"ל הרשות יצחק ליבני כי באותו היום שבו תעזוב הרשטיג, לא תהיה יותר דוברות לענייני רדיו. מערכות העיתונות לא יקבלו עוד תצפיות רדיו, פירוט לוח שידורים וחומר רקע.

כאשר נודע הדבר למנהל הרדיו חגי פינסקר, הוא החליט להקים שערוייה. פינסקר אמנם פורש מתפקידו בעוד מיספר

אשה, ובחטאים נוראים מסוג זה. המטרה: לחבל במינוי לאו לתפקיד הרב הראשי של נתניה, וזריעת חששות בלב שני הרבנים הראשיים הארציים, התומכים בו. נראה כי בארץ הזאת, אפילו הלצות יכולות להוות נשק מסוכן.

סרטים יקרי ערך

בדרך לא דרך הגיעו לידי הטלוויזיה הלימודית כמה עשרות סרטים יקרי-ערך מסוף המאה שעברה ותחילת המאה הזאת. הסרטים נחשבים לבעלי ערך רב גם כ-חוץ-לארץ.

האחראי ל"מציאה" זו הוא איש הטל-וויזיה הלימודית יצחק שאולי, החבר גם במערכת מסך גדול מסך קטן של הטל-וויזיה הכללית. שאולי הצליח לקבל סרטים אלה מסיפריית הקונגרס האמריקאי בוו-שינגטון.

ב-24 בחודש תחיל הטלוויזיה הלימור-דית בהקרנת 9 תוכניות, כל אחת בת חצי שעה, שבהן יוקרנו הסרטים של שאולי. התוכנית, שתקרא ליד עריסת הקולנוע, תוגש על-ידי הזמר יהורם גאון.

לא פירסום ברדיו

הסיכסוך סביב פיטוריה של האחראית על דוברות הרדיו בלישכת דובר-רשות השידור, שרה הרשטיג, קיבל ממדים

המשכורות של עלי כותרת

הטלוויזיה לא ביטחה אף אחד מהשלושה והם נאלצו לעשות זאת בעצמם. דמי הביטוח מתחלקים כך שהם מגיעים לכ-50 לירות לכל הופעה. מרגלית מתגורר בירושלים, אולם אגמון ופאר בתל-אביב. הטלוויזיה אמנם מציעה להם מונית הלוך וחזור, אולם שניהם מעדיפים לנסוע במכוניותיהם הפרטיות כדי להיות ניידיים יותר. גם אגמון וגם פאר עולים לירושלים, לפחות פעם נוספת. מילבד יום השידור, כדי להכין את התוכנית, ודמי הדלק

קשה להכין את ריצת-האמוק של קריינים ועיתונאים לקבלת התפקיד של מנחה עלי כותרת, כאשר מתברר מה השכר שאותו מקבלים דן מרגלית, מני פאר ויעקב ("יענקלה") אגמון. עבור כל הופעה מקבל המנחה סכום של 1500 לירות ברוטו. כל אחד מהשלושה עובד בעבודות מכניסות אחרות ועלי כותרת אינו מקור הפרנסה היחיד שלו. אגמון הוא מפיץ מרגלית כתב בהארץ ומני פאר שדרן ובדרן, כך שהמס, שאותו הם משלמים על

תפאורן גדיד מבט חזק

חודשים, אולם עד אז הוא רוצה, שכיטוי הרדיו בעיתונים ייעשה כהלכה. גם התר-ערבותו של פינסקר לא הזיזה את עבאדי, המקבל בעניין זה, כמו בכל מעשה אחר שלו, תמיכה מלאה ממנכ"ל הרשות יצחק לבני.

המפיק עוזב

המנחה הוסתר

מפיק השעה השלישית דויד מיכאלובי עומד לעזוב את הטלוויזיה ולצאת לוושינגטון, כשליח של הטלוויזיה המערב-גרי-מנית בבירה האמריקאית.

מיכאלובי עסק בעת האחרונה בעיצוב תוכנית הדשה, שעדיין לא נקבע לה שם. במתכונת השעה השלישית, אך קצרה יר-תר. עיקר עיסוקו היה במציאת מגיש לתוכנית. מתוך שלושת המגישים שנערכו להם מיבחני מסך, תום שגב, עיתונאי מערבי לשעבר ומעוררו של ראש עיריית ירושלים מדי קולק, חזי כרמל וכתב-הטיים בישראל דויד ("דודו") הלוי, הצ-ליח רק שגב במיבחן. אולם הגהלת הטלוויזיה אינה מרוצה מכך ששגב נבחר. תחילה החליטו כי רצוי

מנחה מרגלית

מנחה פאר צריך עוד להוסיף

מנחה אגמון

שלהם - לאגמון מכונית דודג' דארט ולפאר וולוו. יחד עם ארוחות קלות בדרך - מכלים את 600 הלירות שנותרו.

חישוב שאותו ערך פאר הראה כי בעלת הדרגה הנמוכה ביותר מקרב חוקריניות עלי כותרת מרוויחה יותר ממנו. כשנשאל אג-מון מדוע הוא הצטרף לצוות המנחים, השיב: "כאשר ערכו לי את מיבחן הבד, לא אמרו מה תהיה המשכורת שלי."

השכר מעלי כותרת, מגיע ל-60 אחוז. אחרי המס נותר ביד כל אחד מהם סכום של 600 לירות בלבד.

בעיקר מאז ההתפוררות במערכת עלי כותרת, חייבים השלושה לעסוק בהכנת השידורים, ומקדישים לכך מיספר רב של שעות מדי שבוע. הם מגיעים לבניין הטלוויזיה ביום השידור בשעה שבע בערב, כדי לערוך חזרות, ועוזבים את הבניין לקראת הצות.